

Kuharica “Lipi naši bokuni”

Mihaela Russo, Mirela Medić

OŠ Petar Berislavić, Trogir

os-petar-berislavic@st.t-com.hr

Sažetak

Svrha i ciljevi projekta *Kuharica „Lipi naši bokuni“* je omogućiti učenicima da ovladaju pojmovima sadašnjost, prošlost, budućnost na intuitivnoj i iskustvenoj razini. Stvarati prigode da ostvare cjelovit doživljaj zamišljajući slike iz bliže povijesti na temelju vlastita sudjelovanja u istraživanju materijalnih i nematerijalnih povijesnih izvora (arhitektonski spomenici, namještaj, stari alati i predmeti za svakodnevnu uporabu, knjige, fotografije, filmski zapisi, odjevni predmeti, tradicionalna stara dalmatinska jela, priče, legende i drugi oblici usmene književnosti koji svjedoče o životu ljudi i običajima iz prošlosti zavičaja).

Osposobiti učenike da razlikuju povijest, sadašnjost i budućnost uspoređujući uvjete i način života ljudi te da ovladaju jezičnim sredstvima za iskazivanje događaja u povijesti, sadašnjosti i budućnosti (prošlo, sadašnje i buduće glagolsko vrijeme). Cilj nam je bio sačuvati ih od zaborava. Projekt se ostvario povezivanjem sadržaja svih nastavnih područja.

Ključne riječi: Trogir, kuharica, trogirski cakavci

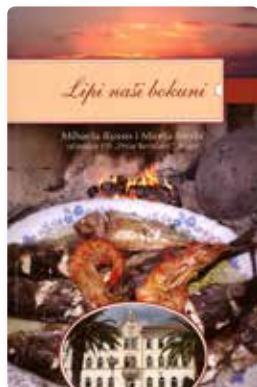
Bogatstvo naše obale nisu samo plavo more s tisuću otoka, ni plaže obgrljene palmama i tamarisima, hrvatsko bogatstvo su i njena izvorna tradicijska jela.

Dane kruha u mjesecu listopadu učenici 2. i 4. razreda iskoristili su za prikupljanje recepata starih zaboravljenih jela koja su se kuhala u našim kućama, konobama i kominima nekada davno. Učenici su u svom istraživačkom radu prikupili recepte svojih baka, prabaka, susjeda i došli do ideje da se to spoji u jednu cjelinu.

Našu prvu kuharicu *Dobra naša domaća spiza* izdala je „Školska knjiga“, dok smo drugu malo doradili i dali joj naslov *Lipi naši bokuni*.. Drugu kuharicu izdao je „Profil“. Neke smo recepte preveli na strane jezike u čemu su nam pomogli učenici viših razreda uz veliku pomoć prof. engleskog jezika Ane Ivice. Smatrali smo da će ona postati dio turističke ponude trogirskog kraja.

Grad Trogir obiluje kulturno-povijesnim spomenicima, ali nema ni jednu tradicionalnu kuharicu koju bismo mogli ponuditi turistima. Kuharicu smo prezentirali više puta na našim školskim priredbama gdje su je posjetitelji mogli kupiti. Sav prikupljeni novac od

prodaje prvi put smo dali u dobrotvorne svrhe Udruzi *Sindrom Down Split*, dok smo prihod od druge kuharice također dali Zakladi Ane Rukavine - *Kap za slap*. Kuharicom smo se vratili u prošlost kada su mirisi i pisma ispunjavali kalete našeg malog mista. Netko će na povratku kući za sjećanje ponijeti iz Hrvatske kao suvenir kravatu, licitarsko srce, pašku čipku, školjke, Kairosa, rogač, lavandu, maslinovo ulje, a netko *Lipe naše bokune*. Ponijet će ugodno i lijepo sjećanje, sretne trenutke koje će ih ponovo dovesti u našu malu, ali bogatu Hrvatsku. U zemlju gdje žive dobri, plemeniti ljudi, vedrih lica i dobrog srca.

Poseban je i izuzetno veliki doprinos očuvanju trogirске baštine učiteljice Vanje Aranze, koja je tijekom svog učiteljskog rada s ljubavlju bez granica uložila puno truda u oživljavanju tradicionalnog trogirskog izričaja i s *Trogirskim cakavicima* sudjelovala na smotrama, natjecajima i manifestacijama diljem Lijepe naše. Oblicima rada i prezentacijama doprinijela je promidžbi škole *Petar Berislavić* i grada Trogira. Dobrim poznavanjem kulturne baštine pokazala je kako se postupno i dosljedno razvija i čuva ljubav prema školi, gradu, užem i širem zavičaju, prema svojoj domovini šaljući poruke i u inozemstvo.“

